

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-88/2-T
Datum: 7. septembar 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM II

U sastavu: sudija Christoph Flügge, predsjedavajući
sudija Antoine Kesia-Mbe Mindua
sudija Prisca Matimba Nyambe

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 7. septembra 2011.

TUŽILAC

protiv

ZDRAVKA TOLIMIRA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU TUŽILAŠTVA ZA UVRŠTAVANJE SVJEDOČENJA
SVJEDOKA BR. 39 U SPIS NA OSNOVU PRAVILA 92^{quater}**

Tužilaštvo

g. Peter McCloskey

Optuženi

Zdravko Tolimir

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu tužilaštva za uvrštavanje svjedočenja [svjedoka br. 39]¹ u spis na osnovu pravila 92*quater*" (dalje u tekstu: Zahtjev), zavedenom 19. jula 2011. na povjerljivoj osnovi i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. PROCEDURALNI KONTEKST

1. Vijeće je 3. novembra 2009. donijelo "Odluku po Zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokaza na osnovu pravila 92*ter*" (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 92*ter*), u kojoj je, između ostalog, privremeno prihvatilo transkripte iskaza svjedoka br. 39 u predmetu *Tužilac protiv Popovića i drugih*² (dalje u tekstu: predmet *Popović*), do ispunjenja uslova predviđenih u pravilu 92*ter* Pravidnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravidnik) na suđenju, kao i dokazne predmete koji su posredstvom tog svjedoka prihvaćeni u ranijem postupku.³

2. Vijeće je 27. avgusta 2010. donijelo "Djelimičnu odluku po Zahtjevu tužilaštva na osnovu pravila 92*bis* i 92*ter* za pet svjedoka" (dalje u tekstu: Djelimična odluka), u kojoj je, između ostalog, odbilo zahtjev tužilaštva za prihvatanje ranijeg iskaza svjedoka br. 39 u predmetu *Popović* na osnovu pravila 92*bis*.⁴

3. Tužilaštvo u Zahtjevu traži prihvatanje na osnovu pravila 92*quater* ranijeg iskaza svjedoka br. 39 u predmetu *Popović* i svih dokumenata na koje se oslanjalo tokom tog svjedočenja.⁵ Optuženi je 16. avgusta 2011. dostavio povjerljivi "Odgovor na Zahtev tužilaštva za uvrštenje svjedočenja [svjedoka br. 39] u spis na osnovu pravila 92*quater*" na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku, koji je u prijevodu na engleski zaveden 17. avgusta 2011. (dalje u tekstu: Odgovor). Tužilaštvo je 23. avgusta 2011. dostavilo "Zahtjev tužilaštva za odobrenje za ulaganje replike i Repliku u vezi sa [svjedokom br. 39]".

¹ Broj ovog svjedoka prema pravilu 65*ter* je 39. V. npr. Javna verzija Spiska svjedoka tužilaštva na osnovu pravila 65*ter* i Sažeci podataka o svjedocima, 14. april 2010., Dodatak A.

² Predmet br. IT-05-88-T.

³ Odluka na osnovu pravila 92*ter*, str. 13–14.

⁴ Djelimična odluka, par. 35.

⁵ Zahtjev, par. 1, 25.

II. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

A. Zahtjev

4. Tužilaštvo traži odobrenje za prekoračenje propisanog ograničenja broja riječi za zahtjeve.⁶

5. Tužilaštvo tvrdi da svjedok br. 39 "pati od posttraumatskog stresnog poremećaja [] zbog kojeg je trenutno na liječenju" i da je "zbog [ranijeg] svjedočenja [...] pretrpio psihološki i emotivni stres".⁷ Tužilaštvo tvrdi da svjedok br. 39 nije dostupan u smislu pravila 92*quater* zbog svog duševnog stanja.⁸

6. Kako tvrdi tužilaštvo, raniji iskaz svjedoka br. 39 ispunjava uslove predviđene u pravilu 89(C), budući da je relevantan i da ima dokaznu vrijednost za krivična djela koja se navode u Optužnici.⁹ Tužilaštvo tvrdi da je to svjedočenje relevantno budući da pokazuje da pogubljenja u skladištu u Kravici nisu bila samo spontana ili situaciono uslovljena ubistva, nego dobro isplaniran, koordinisan i organizovan dio udruženog zločinačkog poduhvata ubistva.¹⁰

7. Tužilaštvo tvrdi da je Pretresno vijeće već konstatovalo da je svjedočenje svjedoka br. 39 pouzdano.¹¹ Ono tvrdi da je svjedočenje svjedoka br. 39 u velikoj mjeri kumulativno i odnosu na iskaze drugih svjedoka i potkrijepljeno dokumentarnim i forenzičkim dokazima i drugim iskazima svjedoka.¹²

8. Tužilaštvo prihvata da se raniji iskaz svjedoka br. 39 o periodu koji je proveo u Žepi odnosi na djela i ponašanje optuženog; međutim ono tvrdi da optuženi, po svemu sudeći, ne osporava taj dio njegovog iskaza.¹³ Pored toga, tužilaštvo tvrdi da pravo optuženog na unakrsno ispitivanje svjedoka nije apsolutno i da prihvatanje svjedočenja u okolnostima u kojima unakrsno ispitivanje ne bi bilo korišteno za osporavanje kredibiliteta svjedoka ne ugrožava prava optuženog na pravično suđenje.¹⁴

9. Tužilaštvo ponovo potvrđuje da je predloženo svjedočenje dovoljno pouzdano da se može prihvatiti na osnovu pravila 92*quater*, budući da je raniji iskaz svjedoka br. 38 dat pod

⁶ Zahtjev, par. 2.

⁷ Zahtjev, par. 14.

⁸ Zahtjev, par. 14.

⁹ Zahtjev, par. 17.

¹⁰ Zahtjev, par. 17.

¹¹ Zahtjev, par. 18.

¹² Zahtjev, par. 18.

¹³ Zahtjev, par. 20.

¹⁴ Zahtjev, par. 21.

zakletvom, da je svjedok bio podvrgnut detaljnom ispitivanju od strane tužilaštva i temeljitom unakrsnom ispitivanju od strane odbrane u predmetu koji se odnosio praktično na iste događaje i da je kumulativno budući da je potkrijepljeno drugim svjedočenjima.¹⁵

10. Najzad, tužilaštvo traži prihvatanje povezanih dokaznih predmeta koji su činili sastavni i neodvojivi dio njegovog iskaza i koji su prihvaćeni posredstvom njegovog iskaza ili su sa njim korišteni tokom njegovog ranijeg svjedočenja.¹⁶

B. Odgovor

11. Optuženi u svom Odgovoru tvrdi da je Zahtjev neosnovan.¹⁷

12. Optuženi tvrdi da je svjedok br. 39, kako se navodi u izjavi istražitelja, dostupan.¹⁸ Optuženi navodi da se u izjavi svjedokovog doktora nema nijedne rečenice kojom se ukazuje na prirodu i stepen oboljenja, niti na moguće posljedice koje bi svjedočenje svjedoka moglo da ima po njegovo zdravstveno stanje i da se nijednom riječju ne govori o nemogućnosti svjedoka da svjedoči.¹⁹ Optuženi tvrdi da dokazi koje je dostavilo tužilaštvo nisu dovoljni da bi se steklo uvjerenje da je svjedok br. 39 nedostupan u smislu pravila 92*quater* i da je taj razlog dovoljan da se Zahtjev odbije kao neosnovan.²⁰ Optuženi tvrdi da pravilo 92*quater* treba tumačiti tako da je zdravstveno stanje osobe takve prirode da ga onemogućava da dâ usmeni iskaz – odnosno da svjedok uopšte ne može dati iskaz ili da bi zbog zdravstvenog stanja svjedoka iskaz bio očigledno nepouzdan.²¹ Optuženi tvrdi da postraumatski stresni poremećaj (dalje u tekstu: PTSP) ne predstavlja dovoljan razlog da se svjedok smatra nedostupnim u smislu pravila 92*quater*.²²

13. Optuženi tvrdi da s obzirom na ogroman značaj tematike svjedočenja a posebno stoga što se taj iskaz odnosi na "akte optuženog u relevantnom vremenskom periodu", njegovo uvrštavanje u spis nije primjereno bez davanja mogućnosti optuženom da svjedoka unakrsno ispita, i to po nizu pitanja koja pokreće njegovo svjedočenje.²³

C. Replika

14. Tužilaštvo traži odobrenje za repliku.

¹⁵ Zahtjev, par. 22.

¹⁶ Zahtjev, par. 23.

¹⁷ Odgovor, par. 2.

¹⁸ Odgovor, par. 4.

¹⁹ Odgovor, par. 5.

²⁰ Odgovor, par. 6.

²¹ Odgovor, par. 7.

²² Odgovor, par. 7.

²³ Odgovor, par. 9.

15. Kako tvrdi tužilaštvo, svjedok čije se zdravstveno stanje ugrožava primoravanjem da ponovo proživi traumatične događaje i time pogorša svoje stanje mora se smatrati nedostupnim u smislu pravila *92quater*.²⁴

16. Tužilaštvo tvrdi da je svjedok br. 39 nedvosmisleno dijagnosticiran kao obolio od PTSP-a, prema klasifikacionom sistemu Dijagnostičkog i statističkog priručnika duševnih poremećaja (4. izd. revizija teksta) (dalje u tekstu klasifikacioni sistem DSM IV), te da bi, ukoliko bi bio primoran da ponovo proživljava traumatično iskustvo svjedočenjem, bio izložen riziku pogoršanja jednog ili više negativnih poremećaja konkretno navedenih prema klasifikacionom sistemu DSM IV.²⁵ Tužilaštvo tvrdi da je primoravanje svjedoka br. 39 da svjedoči u suštinskoj suprotnosti s obavezom Pretresnog vijeća da obezbijedi zaštitu, naročito kada se ranije svjedočenje može prihvatiti bez potrebe za dodatnim pristupanjem svjedoka.²⁶

III. MJERODAVNO PRAVO

17. Pravilo *92quater*, pod naslovom "Osobe koje nisu dostupne", predviđa:

(A) Svjedočenje u obliku pismene izjave ili transkripta koje je dala osoba koja je u međuvremenu umrla, ili osoba kojoj se više ne može uz razumnu revnost ući u trag, ili osoba koja zbog tjelesnog ili duševnog stanja ne može svjedočiti usmeno, može se prihvatiti bez obzira na to da li je ta pismena izjava u obliku utvrđenom pravilom *92bis*, ako pretresno vijeće:

- (i) se primjenom gornjih kriterijuma uvjeri da ta osoba nije na raspolaganju; i
- (ii) na osnovu okolnosti u kojima je izjava data i zabilježena zaključi da je to svjedočenje pouzdano.

(B) Ukoliko se svjedočenjem dokazuju djela i ponašanje optuženog za koje se on tereti u optužnici, to može biti jedan od faktora za neprihvatanje takvog svjedočenja ili tog njegovog dijela.

Drugim riječima, moraju se kumulativno ispuniti dva uslova prihvatljivosti na osnovu pravila *92quater* – nedostupnost osobe za čiju se pismenu izjavu ili transkript traži da budu prihvaćeni, te pouzdanost dotičnog svjedočenja.²⁷

18. Vijeća su identifikovala sljedeće faktore kao relevantne za procjenu pouzdanosti svjedočenja koje treba prihvatiti na osnovu pravila *92quater*: (a) okolnosti u kojima je izjava

²⁴ Replika, par. 2.

²⁵ Replika, par. 3.

²⁶ Replika, par. 4.

²⁷ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po zahtevu tužilaštva za uvrštavanje u spis dokaznih predmeta na osnovu pravila *92quater*, 21. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Popović*), par. 29; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po zahtjevu tužilaštva da se na osnovu pravila *92bis* i pravila *92quater* Prilnika u spis uvrsti transkript svjedočenja, 2. novembar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Prlić*), par. 8; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po zahtevu tužilaštva za prihvatanje dokaza u skladu sa pravilom *92quater*, 16. februar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milutinović*), par. 4; *Tužilac protiv Rasima Delića*,

data ili zabilježena, uključujući sljedeće: (i) da li je izjava data pod zakletvom; (ii) da li je svjedok potpisao izjavu s pratećom potvrdom da je ta izjava istinita po njegovom/njenom najboljem sjećanju; (iii) da li je izjava uzeta uz pomoć odgovarajuće kvalifikovanog prevodioca uz odobrenje Sekretarijata Međunarodnog suda; (b) da li je izjava bila predmet unakrsnog ispitivanja; (c) da li se izjava, pogotovo ako se radi o izjavi koja nije data pod zakletvom i nikada nije bila predmet unakrsnog ispitivanja, odnosi na događaje o kojima postoje drugi dokaz; i (d) druge faktore, kao što je odsustvo manifestne ili očigledne nedosljednosti u izjavama.²⁸

19. Vijeće mora takođe obezbijediti da budu ispunjeni opšti uslovi prihvatljivosti dokaza na osnovu pravila 89. Predloženi dokaz mora biti relevantan i imati dokaznu vrijednost u skladu s pravilom 89(C). Vijeće mora dalje razmotriti da li dokaznu vrijednost tog dokaza suštinski nadmašuje potreba da se obezbijedi pravično suđenje u skladu s pravilom 89(D) i da njime tako ne bude nanesena nepotrebna šteta.²⁹

20. Pravilo 92*quater* konkretno predviđa da, ukoliko se svjedočenjem dokazuju djela i ponašanje optuženog, to može biti jedan od faktora za neprihvatanje takvog svjedočenja ili tog njegovog dijela. Vijeće smatra da je navedena odredba prožeta staranjem da se obezbijedi pravično suđenje i pouzdanost dokaza.³⁰

21. Vijeće dalje napominje da, kada se neki iskaz prihvata na osnovu pravila 92*quater*, dokazni predmeti koji su priloženi tom iskazu mogu takođe biti prihvaćeni. Međutim, ti dokazni predmeti moraju "činiti neodvojivi i nezamjenjivi dio dotičnog iskaza".³¹

IV. DISKUSIJA

22. Vijeće je u Djelimičnoj odluci podsjetilo da je u Odluci na osnovu pravila 92*ter* po prvi put zaključilo da je pismeno svjedočenje svjedoka br. 39 relevantno i da ono ima dokaznu vrijednost za navode sadržane u Optužnici.³²

predmet br. IT-04-83-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokaza na osnovu pravila 92*quater*, 9. juli 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Delić*), str. 4.

²⁸ Odluka po zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokaza na osnovu pravila 92*quater*, 25. novembar 2009. (dalje u tekstu: Odluka iz novembra 2009.), par. 29. V. npr. *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po zahtjevu tužioca za uvrštavanje u spis iskaza svjedoka KDZ 198 i povezanih dokaznih predmeta na osnovu pravila 92*quater*, 20. avgust 2009. (Odluka u predmetu *Karadžić*), par. 5; Odluka u predmetu *Popović*, par. 31; Odluka u predmetu *Milutinović*, par. 7.

²⁹ Odluka iz novembra 2009., par. 28. V. npr. Odluka u predmetu *Karadžić*, par. 6; Odluka u predmetu *Popović*, par. 30; Odluka u predmetu *Milutinović*, par. 4, 6.

³⁰ Odluka iz novembra 2009., par. 30; Odluka u predmetu *Popović*, par. 33.

³¹ Odluka iz novembra 2009., par. 31; Odluka u predmetu *Karadžić*, par. 7; Odluka u predmetu *Popović*, par. 33.

³² Djelimična odluka, par. 30; Odluka na osnovu pravila 92*ter*, par. 35, 42.

23. Međutim Vijeće je primijetilo da je zahtjev za prihvatanje pismenog svjedočenja svjedoka br. 39 na osnovu pravila 92*bis* bio zasnovan na njegovoj navodnoj nedostupnosti, a da je prihvatanje pismenog svjedočenja u takvim okolnostima izričito regulisano odredbama pravila 92*quater*.³³ Vijeće je bilo mišljenja da zahtjev treba ispitati prema pravilu 92*quater*, a ne prema pravilu 92*bis*.³⁴ Vijeće je nastavilo svoju analizu zahtjeva na osnovu pravila 92*quater* ispitivanjem uslova predviđenih u pravilu 92*quater*(A)(i) i 92*quater*(A)(ii).³⁵

24. Vijeće je konstatovalo da je pouzdanost predloženih dokaza već ocijenjena i utvrđena u Odluci na osnovu pravila 92*ter*.³⁶

25. U vezi s testom nedostupnosti, Vijeće je napomenulo da tužilaštvo tvrdi da je svjedok br. 39 nedostupan zbog toga što ga tužilaštvo "nije uspjelo da [...] ubijedi" da ponovo svjedoči s obzirom na njegovo zdravstveno stanje.³⁷ Međutim, Vijeće se nije uvjerilo da to predstavlja dovoljan razlog za zaključak da je on "nedostupan" u smislu pravila 92*quater*, posebno zato što tužilaštvo nije predočilo nikakvu dokumentaciju ili drugi dokaz o nedostupnosti svjedoka podnošenjem, primjera radi, ljekarskih uvjerenja.³⁸

26. U pismu od 17. juna 2011. godine, psihijatar koji liječi svjedoka br. 39 je napisao da je, prema klasifikacionom sistemu DSM IV, njegova dijagnoza hronični PTSP.³⁹ U telefonskom razgovoru od 22. juna 2011. godine, psihijatar svjedoka br. 39 rekao je istražitelju tužilaštva da bi traženje od svjedoka br. 39 da svjedoči o događajima koje je preživio u julu 1995. godine moglo negativno uticati na njegovo zdravstveno stanje i otežati njegovo psihičko stanje.⁴⁰

27. Za svjedoka se smatra da nije dostupan u smislu pravila 92*quater* ukoliko postoji medicinska konstatacija da je dotična osoba nesposobna usmeno svjedočiti zbog stanja svog duševnog zdravlja⁴¹ ili ukoliko su predočeni medicinski dokazi da dotični svjedok nije u stanju koherentno svjedočiti.⁴² U ovom slučaju nije ispunjen nijedan od tih uslova.

³³ Djelimična odluka, par. 32.

³⁴ Djelimična odluka, par. 32.

³⁵ Djelimična odluka, par. 32–34.

³⁶ Djelimična odluka, par. 34.

³⁷ Djelimična odluka, par. 33.

³⁸ Djelimična odluka, par. 33.

³⁹ Zahtjev, Dodatak B.

⁴⁰ Zahtjev, Dodatak B.

⁴¹ *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-T, Odluka o prihvatanju prethodnih izjava Ljubiše Petkovića na osnovu pravila 92*quater* Pravilnika, 6. novembar 2008., zavedena na engleskom jeziku 12. januara 2009., str. 3.

⁴² *Tužilac protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-90-60-T, Odluka o uvrštenju u spis izjava dvojice svjedoka i uz njih priloženih dokumenata u skladu s pravilom 92*quater*, par 8 – 10 (gdje se, zbog ozbiljnosti svjedokovog zdravstvenog stanja i uzimajući u obzir da Parkinsonova bolest predstavlja degenerativni poremećaj, Vijeće uvjerilo da on nije u stanju usmeno svjedočiti); *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, predmet br. IT-08-91-T, Odluka kojom se djelimično odobrava zahtjev

28. U "Odluci po žalbama na Odluku da se transkript ispitivanja Jadranka Prlića uvrsti u spis" donesenoj 23. novembra 2007. u predmetu *Tužilac protiv Prlića i drugih* (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Prlić*), Žalbeno vijeće je konstatovalo da neke osobe nisu dostupne u smislu pravila 92*quater* zato što "te osobe objektivno nisu u stanju prisustvovati pretresu, bilo zbog toga što su u međuvremenu preminule, bilo zbog narušenog tjelesnog ili duševnog stanja".⁴³ Ta Odluka se odnosi na zahtjev tužilaštva za prihvatanje razgovora s jednim od optuženih, Jadrankom Prlićem.⁴⁴ Tužilaštvo je izjavilo da ja ta situacija analogna prihvatanju neke izjave na osnovu pravila 92*quater* budući da optuženi u pravnom smislu nije dostupan da svjedoči.⁴⁵ Žalbeno vijeće je konstatovalo da odredba pravila 92*quater* "nije sasvim primjenjiva" i da Prlić teoretski može prisustvovati i mogao bi odlučiti da svjedoči, ali, "u cilju zaštite njegovih osnovnih prava, to se od njega ne traži".⁴⁶

29. Pretresno vijeće u predmetu *Gotovina* primijenilo je standard "objektivne nedostupnosti" na svjedoka za koga je tužilaštvo navelo da nije dostupan da svjedoči zbog svog "duševnog stanja" i "emocionalnog stanja".⁴⁷ Osim same činjenice da je svjedok emocionalno preosjetljiv i da je istražitelj tužilaštva stekao dojam da se ne bi mogao nositi sa stresom izazvanim ponovnim proživljavanjem događaja opisanih u svojoj izjavi, Vijeće nije zaključilo da je pokazano da svjedok pati od duševnog stanja u smislu pravila 92*quater* zbog kojeg ne može svjedočiti usmeno.⁴⁸ Vijeće je konstatovalo sljedeće: "Iako je Vijeće svjesno toga da pomisao na usmeno svjedočenje može kod svjedoka izazvati uznemirenost, ono zaključuje da je takva uznemirenost zajednička velikom broju svjedoka i da postoji razlika između 'emocionalnog stanja' nekog svjedoka i utvrđenog 'duševnog stanja'".⁴⁹ Vijeće nije moglo utvrditi da svjedok objektivno nije u stanju prisustvovati suđenju i, prema tome, nije se uvjerilo u njegovu nedostupnost u smislu pravila 92*quater*.⁵⁰

30. Iako postoje dokazi da svjedok br. 39 zaista pati od hroničnog duševnog poremećaja, dokazi kojima Vijeće trenutno raspolaže ne pokazuju da on *objektivno* nije dostupan. Tužilaštvo je predočilo medicinske dokaze o tome da bi prisustvo suđenju moglo imati štetne

tužioca za prihvatanje dokaza pet svjedoka na osnovu pravila 92*quater* i za zaštitne mjere za svjedoke ST026 i ST232, povjerljivo, 19. januar 2011., par. 38, 48; *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-T, Odluka po zahtjevu tužilaštva za prihvatanje svjedočenja šesnaest svjedoka i s njima povezanih dokaznih predmeta na osnovu pravila 92*quater*, 30. novembar 2009., par. 5 (gdje se Pretresno vijeće na osnovu medicinske dokumentacije uvjerilo da je svjedok vezan za postelju i nesposoban da komunicira tako da se može smatrati da "nije dostupan" u smislu pravila 92*quater*).

⁴³ Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Prlić*, par. 48.

⁴⁴ Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Prlić*, par. 2–3.

⁴⁵ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73.6, Objedinjeni odgovor tužilaštva u vezi s prihvatanjem Prlićeve izjave u svojstvu osumnjičenog, 25. oktobar 2007., povjerljivo, par. 61.

⁴⁶ Odluka Žalbenog vijeća u predmetu *Prlić*, par. 48.

⁴⁷ *Tužilac protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-09-T, Odluka o prihvaćanju izjava četiri svjedoka na temelju pravila 92*quater*, 24. juli 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Gotovina* iz jula 2008.), par. 15.

⁴⁸ Odluka u predmetu *Gotovina* iz jula 2008., par. 16.

⁴⁹ Odluka u predmetu *Gotovina* iz jula 2008., par. 16.

⁵⁰ Odluka u predmetu *Gotovina* iz jula 2008., par. 16.

posljedice po njega, ali to ne predstavlja medicinsku konstataciju u smislu da je on nesposoban za prisustvo sudenju i svjedočenje, ili medicinski dokaz da je on nesposoban da odgovara na pitanja koja mu se postave i da koherentno svjedoči. Prema tome, Vijeće se nije uvjerilo da svjedok br. 39 nije dostupan u smislu pravila 92*quater* i zaključuje da njegov iskaz ne može biti prihvaćen na osnovu pravila 92*quater*.

V. DISPOZITIV

31. Iz navedenih razloga, na osnovu pravila 92*quater* i 126*bis*, Pretresno vijeće ovim **ODLUČUJE** kako slijedi:

- (1) Tužilaštvu se **DAJE** odobrenje za prekoračenje propisanog ograničenja broja riječi;
- (2) Tužilaštvu se **DAJE** odobrenje za ulaganje replike; i
- (3) Zahtjev se **ODBIJA**

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan engleski tekst.

/potpis na originalu/

sudija Christoph Flügge,
predsjedavajući

Dana 7. septembra 2011.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]